

عنوان مقاله:

اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر امید بر ارتقاء خودپنداشت و تعدیل روانسازه های ناسازگار دختران تحت سرپرستی سازمان بهزیستی

محل انتشار:

هشتمین کنگره انجمن روانشناسی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سهیلا ایل - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس، چالوس، ایران

زینب اکبری گلسفید - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس، چالوس، ایران

خلاصه مقاله:

دختران تحت سرپرستی سازمان بهزیستی از لحاظ خودپنداشت و روانسازه های ناسازگار نیازمند مداخلات ضروری برای درمان هستند، این مطالعه با هدف بررسی اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر امید بر ارتقاء خودپنداشت و تعدیل روانسازه های ناسازگار به روش نیمه آزمایشی صورت پذیرفت. جامعه ی آماری را دختران تحت سرپرستی سازمان بهزیستی منطقه ۵ تهران تشکیل داد. از طریق نمونه گیری هدفمند ۴۰ نفر انتخاب شدند، از پرسشنامه های خودپنداشت و پرسشنامه طرحواره های ناسازگار اولیه یانگ برای اندازه گیری متغیرها استفاده شد. نتایج تحلیل کوواریانس حاکی از آن بودند که این مداخله در اصلاح روانسازه های ناسازگار و مولفه های کمال طلبی، نیاز به تایید دیگران و آسیب پذیری و ارتقاء خودپنداشت و مولفه های بهبود روابط اجتماعی، ویژگیهای عاطفی و روانی، ارزشهای مذهبی و رهبری و مدیریت اثربخش است.

کلمات کلیدی:

گروه درمانی مبتنی بر امید، خودپنداشت و روانسازه های ناسازگار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1421949>

